

1. søndag efter helligtrekonger (1. tekstrække)

13. januar 2019

Salmisten skriver: Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre! Min sjæl fortæres af længsel efter Herrens forgårde, mit hjerte og min krop råber efter den levende Gud. Selv spurven finder sig et bo, og svalen en rede, hvor den lægger sine unger, ved dine altre, Hærskarers Herre, min konge og min Gud. Lykkelige de, der bor i dit hus, til stadighed kan de prise dig. Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig, de som har i sinde at drage på valfart. Når de drager gennem Baka-dalen, gør de den til et kildevæld, efterårsregnen hyller den i velsignelse. De går fra kraft til kraft og får Gud at se på Zion. Herre, Hærskarers Gud, hør min bøn, lyt, Jakobs Gud! Se til vort skjold, Gud, se på din salvedes ansigt! En dag i dine forgårde er bedre end tusind, jeg selv har valgt. At ligge ved tærskelen til min Guds hus er bedre end at bo i ugudeliges telte. For Herren er sol og skjold, Herren giver nåde og ære. Dem, der vandrer i oprigtighed, nægter han intet godt. Hærskarers Herre, lykkeligt det menneske, der stoler på dig! *Sl 84*

* *Epistlen skriver apostlen Paulus til romerne:* Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag - det skal være jeres åndelige gudstjeneste. Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne. I kraft af den nåde, jeg har fået, siger jeg til hver eneste af jer: Hav ikke højere tanker om jer selv, end I bør have, men brug jeres forstand med omtanke, enhver efter det mål af tro, som Gud har givet ham. For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, således er vi alle ét legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer. *Rom 12,1-5*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Hvert år tog Jesu forældre til Jerusalem til påskefesten. Også da han var blevet tolv år, drog de derop, som det var skik ved festen. Da påskedagene var omme, og de skulle hjem, blev drengen Jesus i Jerusalem, uden at hans forældre vidste det. I den tro, at han var i rejsefølget, kom de en dags rejse frem og ledte efter ham blandt familie og bekendte. Da de ikke fandt ham, vendte de tilbage til Jerusalem for at lede efter ham dér; og efter tre dage fandt de ham i templet, hvor han sad midt blandt lærerne, lyttede til dem og stillede dem spørgsmål. Alle, der hørte det, undrede sig meget over hans indsigt og de svar, han gav. Da forældrene fik øje på ham, blev de slået af forundring, og hans mor sagde til ham: »Barn, hvorfor gjorde du sådan mod os? Din far og jeg har ledt efter dig og været ængstelige.« Men han sagde til dem: »Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?« Men de forstod ikke, hvad han sagde til dem. Så fulgte han med dem tilbage til Nazaret, og han var lydige mod dem. Hans mor gemte alle ordene i sit hjerte. Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker. *Luk 2,41-52*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus: De bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: »Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.« Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem. *Mark 10,13-16*